

## ISIHASMUL „coborât” în lume

Ierom. Ghelasie Gheorghe

ISIHASM înseamnă „Unire Mistică prin Hristos”. Hristos înseamnă Liturghie Euharistică. Liturghia înseamnă „Ritualul Sf. Duh în Cântarea Bisericii”, a Liturghiei Euharistice. Biserica fără Ritual și Liturghie nu mai este Biserică. Cei „doritori” de intensă „trăire Liturgică” au găsit „calea Isihasmului”. Isihasm este „Liturghie Hristică Neconținută”, în Cântarea Minții, Inimii și Sufletului direct.

Rugăciunea Isihastă este „Cântarea Liturgică permanentă și fără oprire” în cei care vor să fie „Biserică Vie” a lui Hristos. Isihasm este „Prelungirea de Liturghie Hristică” în Cântare neconținută de Minte, Inimă și Suflet Personal. Pustnicii și călugării au simțit „nevoia” unei „trăiri fără oprire” a Liturghiei lui Hristos. Astăzi se pare că „mulți laici” din lume vor și ei „aceasta”. Așa „Isihasmul coboară în mijlocul lumii”. Așa Isihasmul nu este doar al „pustnicilor și călugărilor”, ci al tuturor. Isihasmul este „Prelungire de Biserică de afară în Biserică lăuntrică”, fiind Aceași Unică Biserică a lui Hristos. „Calea Isihastă” este „aceeași” pentru toți, fără deosebire... Unii încearcă un „creștinism în afara Bisericii”. Fiți cu atenție. Chiar și Biserica oficială a făcut greșeli de a „ține în afara sa” pe mulți „mistici”, ce la început păreau „neoficiali”... Să nu se „închidă Ușile Bisericii” niciodată, chiar dacă „unii sunt mai puțin de aceeași culoare”. Intrați în Biserică, toți cei cu „lucruri străine” vor deveni cu timpul ce trebuie. Biserica are „puterea să purifice și să prefacă”.

Astăzi este o „năvală a laicilor spre Biserică”. Dar „laicii” nu se pot „debarasa” imediat de „impuritățile” lor, față de care Biserica trebuie să fie „răbdătoare și educatoare”. Așa este cu „Isihasmul laicilor” de astăzi. Mulți ai Bisericii nu vor să-i „primească” în Biserică... pe considerente minore. Mare atenție. „Copiii rătăciți” se întorc „Acasă”, murdari, gălăgioși și cu obiceiuri rele... Nu-i respingeți, că vă „omorâți” propriii Copii... Nu le puneți condiții grele la început, ci pe parcurs ei înșiși vor „vedea” ce este „nepotrivit”. Laicii, cei din „lume” doresc „trăire Creștină, Isihasm”.

Să nu se confunde „Isihasmul laicilor” cu „isihasmul laic”. Unii poate ar vrea „un isihasm laic, fără Biserică”... Dar Isihasmul nu poate fi niciodată „laic-fără-Biserică”, Isihasmul însemnând „Prelungire de Biserică Hristică în Interiorul propriu”. Isihasmul este „Chip de Biserică Hristică” în Trăire proprie-individuală. Isihasmul poate fi și „al laicilor”, al celor din lume, dar nu poate fi niciodată „isihasm laic-profanereligios-necreștin”.

Isihasmul nu poate fi niciodată „tehnică de spiritualizare”, Isihasm fiind „Liturghie Hristică în Trăire proprie”, adică Taină Hristică Divină. Tehnica este „lucrare laică-profănă”, pe când „Taina Harică” este „Ritualul Chipului Sf. Duh”. Deosebiți. Ritualul este Haric, pe când „tehnică” este „mecanicistă”. Unii văd și în „Ritual” un „mecanicism” de „gesturi formale”... Aici se încurcă mulți.

Unii „cad” într-un „ritual mecanic-teatral”, dar și aceasta încă nu se poate „tehniciza-laiciza”. Cei care vor „redescoperi Ritualul Sacru”, vor putea face deosebirea clară între „Ritual și tehnică-mecanicism”. Isihasmul este „Ritual Sacru” și niciodată „tehnică”. Mulți „laici” vin în Biserică păstrând „reziduurile tehnicismului laic” și greu renunță la ele. Biserica să fie „înțelegătoare”, că pe parcurs va fi remedierea. Biserica să nu se „grăbească” în a „stigmatiza” aparențele „neconcordante”. Doar în „cadrul Bisericii”, acestea se vor corecta. Nu „opriți” Intrarea în Biserică, pe simple motive.